

T165749

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : สถานภาพทางกฎหมายของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ:
ศึกษาเฉพาะกรณีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ชื่อผู้เขียน : นายไวภูณัฐ ครองยุทธ

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ภูริชญา วัฒนรุ่ง ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ จัดตั้งโดยรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่เป็นองค์กรที่ปรึกษา (Advisory Competence) ต่อรัฐบาล รัฐสภา หรือองค์กรอื่นใด โดยมีข้อเสนอแนะในเชิงกฎหมาย การปกครอง และการละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ยังเป็นองค์กรที่มีอำนาจกึ่งตุลาการ (Quasi Jurisdictional Competence) ด้วยการช่วยให้คู่กรณีตกลงแก้ปัญหาด้วยการประนีประนอมหรือด้วยการชี้แจงให้ผู้เรียกร้องทราบถึงสิทธิของตน และวิถีทางการแก้ปัญหา ความสำเร็จของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคงจะเกิดขึ้นไม่ได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมาย ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะเป็นกฎหมายที่มุ่งให้ความคุ้มครองและแก้ไขผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนแต่ยังมีข้อกฎหมายบางอย่าง ที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ เช่นการไม่มีบทบัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานสาขา ในระดับจังหวัดหรือภูมิภาค ทั้งที่สถานการณ์การละเมิดสิทธิมนุษยชนมีมากขึ้นในแต่ละภูมิภาค และยากที่จะเข้าถึงข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงของการละเมิดได้ หรือในการจัดทำรายงานประเมินสถานการณ์ละเมิดสิทธิมนุษยชนประจำปี ไม่ได้บัญญัติให้มีการยื่นเรื่องเสนอแนะต่อรัฐบาล กรณีที่

เป็นการเร่งด่วน หรืออำนาจหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกันกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาในประเด็น การเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง แม้ว่าจะมีการหารือ เพื่อหาทางออกในการแก้ปัญหาแต่ก็ยังมี ความสับสน อยู่ นอกจากนี้ยังมีปัญหา กรณีพนักงานสอบสวนรื้อฟ้องคดีต่อศาลเพื่อ หลีกเลี่ยงการตรวจสอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และการขาดสภาพ บังคับทางกฎหมาย กรณีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ไม่ให้ความร่วมมือ เมื่อมีหนังสือสอบถามจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งวัตถุเอกสาร หรือพยานใด ๆ

ดังนั้น เพื่อลดปัญหาในการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงควรที่จะจัดตั้งสำนักงานสาขาประจำจังหวัดหรือภูมิภาค ควรให้คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติสามารถยื่นเรื่องเสนอแนะต่อรัฐบาลในกรณีจำเป็นเร่งด่วนได้ และควร แบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกับ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลให้ การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรสร้างความ เข้าใจและปลูกจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ ตระหนักถึงการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน และประการสุดท้าย ควรแก้ไขกฎหมายให้มีความร่วมมือกับคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการปฏิบัติหน้าที่ในกรณีมีหนังสือสอบถาม ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมาย มีความศักดิ์สิทธิ์และน่าเชื่อถือ

Thesis Title : The Status of the National Human Rights Commission:
A Case Study of the Problems and Obstacles in the
Proceedings of the National Human Rights Commission

Student's Name : Mr. Waikoon Krongyuth

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2004

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Dr. Phurichaya Watanarung Chairperson
2. Mr. Chanchao Chaiyanukit

The National Human Rights Commission is an Independent Regulatory Body provided for under the Constitution and the National Human Rights Act. It has powers and duties to provide advice to the government, the national assembly or any other organization by giving suggestions on the law, administration and human rights violations. It also has a quasi-jurisdictional role as it is responsible for solving problems between people by suggesting compromises, informing them of their rights or advising them how to solve problems. The success of the National Human Rights Commission is possible by virtue of the provisions of the law. Although the National Human Rights Commission Act aims to protect and help people whose human rights are violated, there are some provisions in the Act that obstruct these proceedings. For example, there is no provision to establish

provincial or local branch offices, when it is a matter of fact that there are many human rights violations in local areas and it is difficult for the people there to acquire the information they need to establish the facts of the violations. Furthermore, annual reports are made on human rights violations, but there is no provision to allow the Commission to present a report to the government in cases of emergency. It is also true that when it comes to inspecting the facts, the National Human Rights Commission's power and duties are the same as those of the Ombudsmen. Many sessions have been held in order to solve these problems, but confusion about their respective roles remains.

There are other obstructions to the workings of the Human Rights Commission. On occasions, inspectors hurriedly submit cases to the courts to avoid inspection by the National Human Rights Commission. Moreover, there is no law to force government agencies or enterprises to cooperate with the National Human Rights Commission when they are seeking official documents. Nor can they be compelled to provide exhibits or witnesses.

Therefore, in order to reduce the procedural problems of the National Human Rights Commission, local branch offices should be established, emergency cases should be presented to the government directly and the National Human Rights Commission's powers and duties should be clearly differentiated from those of the Ombudsmen, either by correcting the law or adding to it. These changes would result in more effective human rights protection for the people of Thailand.

TE165749

In addition, State officials need more understanding so that they promote the protection of human rights. Lastly, in order to make the law more effective and respected, there should be corrections or additions made to the law to ensure that there is cooperation whenever it is requested by the National Human Rights Commission.